

Der er mange mennesker, som synes, at det lyder logisk at undervise i dansk i stedet for i modersmålsundervisning. Men det er jo ikke et enten-eller, det er et både-og. Og den sprogstimulering, som regeringen vil sætte i værk et år tidligere, nemlig fra barnets tredje år, i stedet for nu fra august måned det år, hvor barnet bliver 4 år, vil jo ikke ændre nævneværdigt ved det faktum, at børnene stadig væk har et andet modersmål, de børn, vi taler om her, at de har et andet modersmål end dansk hjemme.

Så jeg synes, det er surrealistisk, at vi skal vedtage lovgivning, hvor det postuleres, at man tager udgangspunkt i noget fagligt, men noget, der er udokumenteret fagligt og halv og løs snak, i stedet for at sige, at det her handler om politik og ikke noget som helst andet. Så kan man forholde sig til det.

Vi står over for et vidensamfund og en internationalisering, som er fantastisk accelererende. Alle børn, unge og voksne har brug for sproglig kompetence. Alle har brug for at kunne flere sprog. Vi har altså en ressource i det danske samfund med børn, som er tosprogede.

Derfor er det perspektivløst, at regeringen og dens flertal ikke vil bidrage til, at børn, der går ud af den danske folkeskole, kan mere end dansk, at de kan flere sprog, mange sprog. Det er ærgerligt, når regeringen så gerne vil have, at børn i Danmark skal læse lige så godt som børn i Sverige og Finland, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke lader sig inspirere af den viden og de perspektiver, som man så flot håndhæver i både Norge, Sverige og Finland, at det er en værdifuld, perspektivrig ressource, at alle børn kan så mange sprog som overhovedet muligt.

I stedet for at bygge på det perspektiv og dermed også skaffe en bedre indlæring og et bedre uddannelsesniveau også for de tosprogede børn i Danmark skal vi altså igennem sådan et kedeligt forløb som det her.

Jeg skal gøre det fuldstændig klart for regeringen, at Det Radikale Venstre ikke har opgivet denne kamp, heller ikke med vedtagelsen af det her lovforslag, og vi vil sætte massivt ind også i kommende forhandlinger med regeringen om, hvordan vi sikrer os, at der kommer det rette fokus på læring af dansk som andet sprog for de børn, der i dag er tosprogede og har et andet modersmål hjemme end dansk.

Så vi fortsætter uførtrodt til trods for denne meget kedelige beslutning, der ligger i dette lovforslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning og derefter fru Gitte Lillelund Bech.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg skal bede fru Marianne Jelved om at bekræfte, at det her brud på folkeskoleforliget ikke alene er et brud på folkeskoleforliget, men også et brud på en lang, lang og mangeårig tradition. Fru Marianne Jelved har jo været minister i mange, mange år, og jeg vil spørge fru Marianne Jelved: Har fru Marianne Jelved nogen sinde været ude for et brud af denne her karakter?

Kl. 12.45

Så vil jeg bede fru Marianne Jelved bekræfte, at den tidligere regering, som fru Marianne Jelved var økonomiminister i, faktisk flere gange i finanslovforhandlingerne var tæt på folkeskoleforliget, men hver gang måtte fravige det. Jeg kan give et par eksempler: Dengang vi afsatte 340 mio. kr. til helhedsskoletanken, protesterede Venstre sammen med Kristeligt Folkeparti, og vi måtte konvertere pengene til it.

Et andet eksempel var, dengang vi med Enhedslisten havde forhandlet en fripladsgrænse i SFO'erne. Man kan sige, at det var lige på kanten, men i den dybeste respekt for det forlig, der næsten har været det helligste i dansk politik, sagde regeringen: O.k. vi giver os, og så fik forældrene ikke fripladsgrænserne, på trods af at vi gerne ville have det. Det vil jeg gerne bede fru Marianne Jelved bekræfte.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har nogle få spørgsmål til fru Marianne Jelved.

Det første spørgsmål er: Kan fru Marianne Jelved ikke bekræfte, at der findes tilsvarende solid dokumentation i de tre undersøgelser fra 1996, 1997 og 1998, som blev udført af Danmarks Pædagogiske Universitet for Undervisningsministeriet under skiftende radikale undervisningsministre? Og at der findes tilsvarende solid dokumentation for, at modersmålsundervisningen i Danmark ikke er mere fremmede for de mundtlige danskundskaber for eleverne i 9. klasse? Det var det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Kan fru Marianne Jelved ikke bekræfte, at den amerikanske undersøgelse med de 2 mio. amerikanere, som fru Marianne Jelved refererede til, er en rent statistisk undersøgelse, og at Anne Holm fra DPU i for-